

alii amphibii secundum Democritum, ut et aliae quaedam animantes. Vtuntur enim aëre quaedam (ex aquaticis) ut praedictum est. Theophrastus sequitur Plinius, dum inquit: Circa Heracleam et Cromnam (alias additur, et Lycum amnem: probe nimirum, mox enim sequitur) eodemque Lyco amne, et multifariam in Ponto unum genus esse Theophrastus prodit, quod extremas fluminum aquas sectetur, cavernasque faciat sibi in terra, atque in his vivat, etiam reciprocis annibus ficcato littore, effodi ergo: motu demum corporum vivere eos approbant. Circa Heracleam eandem eodemque Lyco amne decedente, ovis relictis in limo, generari pisces, qui ad pabula petenda palpitent, exiguis branchiis, quod fieri non indigo humoris, propter quod et Anguillas diutius vivere exemptas aquis. Ova autem in sicco maturari, ut testudinum. Eadem in Ponti regione apprehendi glacie piscium maximi Gobiones, non nisi patinarum calore vitalem motum facientes. In his quidem, tametsi mirabilis, est tamen aliqua ratio. Idem tradit in Paphlagonia effodi pisces gratissimos cibis terrenos, altis scrobibus, in his locis, ubi nullae stagnant aquae, miraturque et ipse gigni sine coitu. Humoris quidem vim aliquam inesse, quam (qualem et) puteis arbitratur, cum in nonnullis reperiantur pisces. Quicquid est, hoc certe minus admirabile talparum facit vita subterranei animalis, nisi forte vermium terrenorum et piscibus natura est. *Neotericis* est piscis fossilis ille, quem Germani *Beisher*, alii *Peifher*, quidam *Meerputten* vocant. *Duorum* sunt Agricolaë generum. *Majores* nempe, et *minores*. Sonum omnes edunt acutum. E fluminibus, quae currunt in locis palu-

dosis egressi, per riparum venas longius, et interdum in proximi oppidi cellas, neque subterraneas penetrant. Quidam Eruditi *Mustellam fossilem* vocant, eamque ita descripsit Fabricius. Longitudine est palmi, crassitudine digiti, quanquam multo majores etiam reperiuntur. (Agricola palmos quatuor longos majores esse scripsit.) Dorsum coloris cinerei: cum punctis multis, maculisque transversis, partim nigris, partim caeruleis. In lateribus linea utrinque nigra et alba. Venter flavus cum maculis albis, et punctis rubris ac nigris, ita parvis, ac si acuta essent. Ab ore carnea particulae eminent, quas nando extendunt, extra aquam contrahunt. In Misena trans Albim duobus locis, quod scio fodiuntur. Ad Polnitium amnem; prope Orlrantem: et ad Dobram rivum prope Hanam oppidum. Item in pratis ad Rederam fluvium copiose effodiuntur, si flumen inundet. Ex terrae cavernis etiam ingrediuntur lacus et paludes: Cum aquae extra ripas excrescunt, e terra prodeunt: aquis autem residentibus, in pratis campis relinquuntur, et ubi greges sunt, relictis vorantur a suis. Sordes amant, et in cloacas, quae alia purgari ratione nequeunt, injecti, omnia consumunt. Cum in rivis paludibusque capiuntur recentes, solent a tenuioribus etiam mensis adhiberi. Serviunt imprimis fraudi agyrtarum, qui eos alunt, et vitris inclusos multitudini ostentant pro serpentibus, quia forma a parvo serpente non multum figura differunt. Sunt qui eos spirare putent. Ubi enim plures hujus generis pisces simul sunt, spuma supra eos effertur. Vitro inclusi ore angusto, *crescunt*, et suo quodam succo vivunt usque ad semestre.

CAPVT VIII.

De Lampetra Fluviatili, et Vario, seu Phoxino laevi.

TAB.
XXVIII.
10. 11.

Quam nos *Lampetram fluviatilem* dicimus, in Tholosanis Chatillou, a titillatione, quod cum manu tene-

tur, quasi titillationis sensu variis fluxibus videatur contorquere se et elabi; Germanis Neunaug seu εννεάφθαλ-

Aldrovand.
de Piscibus
l. 5. c. 9.